

w Białej Podlaskiej
DZIAŁ INFORMACJI, BIBLIOGRAFII

I WIĘZY O

ul. 21 500

tel. 21 500

Parafialne wiadomości "KODEŃSKI PŁOMYK"

Nr 1 /3/

Styczeń 2000 r

LIST BOŻONARODZENIOWY

Świętego Soboru Biskupów
Świętego Polskiego Autokefalicznego
Kościoła Prawosławnego
z okazji Wielkiego Jubileuszu
2000-lecia Wcielenia Słowa Bożego –
Jezusa Chrystusa

*Do Czcigodnego Duchowieństwa,
Młującej Boga Braci Zakonnej i
Wszystkich Wiernych Świętego naszego
Kościoła.*

Wcielenie Drugiej Osoby Trójcy Świętej, Słowa Bożego jest największym wydarzeniem w całej historii świata. Wcielenie Słowa Bożego rozsiadło się w uboższej grocie betlejemskiej, aby zwać człowieka, zwać całą ludzkość. Bóg objawił się w cielesności i wszystko stało się nowym. „Zamiast baranka Bóg przyszedł a zamiast owcy człowiek, a w człowieku Chrystus, który ogarnia wszystko” (Święty Meliton z Sardes, *Homilia paschalna*).

Cały Kościół – przepelniony radością i triumfem – świętuje to wielkie wydarzenie. Dwa tysiące lat temu historia ludzkości nabrła nowego wymiaru. Obchodzimy więc Wielki Jubileusz Zbawienia.

Stary Testament znał Rok Jubileuszowy następujący w odstępach czterdziestu dziesięciu lat. Wskazywał to cały następny rok był święty (Kpł. 25, 8-12). Dziś, Kościół stanął wobec niezwykłego jubileuszu: mijają bowiem dwa tysiące lat od Wcielenia i Narodzin Chrystusa Pana. A więc już od tak dawna historia upływa pod znakiem owych wydarzeń.

Święty Bazyli Wielki, dzień narodzin Jezusa Chrystusa „nazywa jednocześnie dniem narodzin nowego człowieka – odrodzonego przez zbawcze Wcielenie. Narodziny, przez Śmierć i Zmartwychwstanie Chrystusa. Wcielenie Słowa Bożego jest zwycięstwem nad śmiercią i przywróceniem Obrazu Bożego w człowieku. „Bóg stał się człowiekiem, aby człowiek mógł zostać przeobstwowany”, mówi święty Atanazy Wielki. Stąd misją Kościoła jest uobecnianie Jezusa Chrystusa w świecie tak, by uczynić ów świat teofanią – miejscem chwały Bożej. Jest to posłannictwo Kościoła, do którego sam Chrystus skierował słowa: „Ja jestem z wami po wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Mt. 28,20). „Skoro Bóg zechciał wyniszczyć siebie zstępując z wysokości, z bogactwa i pełni chwały Bożej do ludzkiej słabości i z własnej woli przyjął ubóstwo, to stało się to dla Niego chwałą i królestwem. Dla stworzenia zaś, czyż może być większy powód

do radości, niż gdy widzi ono u siebie swego Stwórcę i Pana świata pośród swoich sług, nie jako pozbawionego godności władcę, lecz jako sługę, który wcale nie stracił bogactwa, lecz przykazał je żebrakowi i wyniósł umiżonego?” (święty Mikołaj Kabasilas). „Bóg tak umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto wierzy w Niego nie zginął, lecz miał żywot wieczny” (J. 3,16). Kościół głosi Chrystusa, Którego Apostołowie widzieli własnymi oczami, dotykali swymi rękoma (1 J. 1,1). W Jezusie Chrystusie objawiło się życie. Świątliwość Boża ogarnęła świat i w tej Świątliwości widzimy drogę prowadzącą do Królestwa Bożego. „Bóg stał się człowiekiem i cierpiał dla tego, który cierpi, i dał się związać dla tego, który jest w więzach, i był sądzony dla tego, który jest winien, i został pogrzebany dla tego, który jest pogrzebany, i zmartwychwstał” (Święty Meliton z Sardes).

Święty Jan Damascyński syntetyzując naukę Ojców Kościoła: „Litościwy Bóg nie opuścił człowieka, którego stworzył i obdarzył szczęściem, mimo że ten, zwiędziony podstępem pierwszego winowajcy, demona, nie uszanował woli swego Stwórcy i ogołocony z łaski, pozbawiony wspólnoty z Bogiem, przyjął musiał surowość pełnego udręki życia i oblec się w konieczność umierania, czyli w śmiertelność oraz w grubą materialność ciała, i wreszcie według „sprawiedliwego sądu Boga” stał się wygnaniem z raju skazanym na śmierć i podległym zniszczeniu. Tym człowiekiem nie wzgardził Bóg, lecz najpierw karcił go w wieloraki sposób i przywoływał do opamiętania... I oto objawia się nieskończona miłość do człowieka. Sam bowiem Stwórca i Pan podejmuje walkę o swoje stworzenie i staje się jego nauczycielem poprzez czyn... Objawiła się jednocześnie dobroć i mądrość, sprawiedliwość i potęga Boga. Dobroć objawiła się w tym, że nie pogardził swoim słabym stworzeniem, lecz ulitował się nad upadłym człowiekiem i podał mu rękę, by go podnieść; sprawiedliwość zaś w tym, że nie obecnemu powierza pokonanie tyрана, gdy klęskę poniósł człowiek, ani też nie wyrzyna go ze śmierci siłą, lecz w swojej dobroci i sprawiedliwości sprawnie. Je ten sam człowiek staje się zwycięzcą... Mądrość znów w tym się ukazała, że dla dokonania tego, co było nieprawdopodobne, Bóg znalazł sposób najwspanialszy. Bo oto z łaska-

wości Boga Ojca Jednorodzony Syn i Słowo Ojca, Bóg „bytujący w łonie Boga Ojca”, współistotny Ojcu i Duchowi Świętemu, Przedwieczny, nie mający początku, a Który był „na początku” i był „u Boga” Ojca i „Bogiem był”. Ten, Który „istniał w postaci Boga”, On sam, „znizając Niebiosą zstępuje”, to znaczy zniża swoją wysokość, nie znającą niskości, i schodzi do Swoich sług w niewypowiedzianej i niepojętej Łaskawości... Wystąpiła tu wspaniałość również Wszczępłoga Boga, bo coś większego może być nad to, że Bóg stał się człowiekiem?” (*O wierze prawosławnej* III,1).

Święci Ojcowie mówią więc o konieczności zrodzenia Chrystusa w sercu każdego chrześcijanina. Jest to niezbędny warunek przemienienia świata. Mijający wiek XX stał się okresem największych tragedii w dziejach ludzkości: dwie wojny światowe, rewolucje, szereg konfliktów regionalnych i między poszczególnymi narodami, nieporozumienia religijne, nienawiść, próby zniszczenia Kościoła i wiary chrześcijańskiej. Czyż wszystkie te nieszczęścia nie są rezultatem tego, iż tak naprawdę w naszych sercach nie zrodził się Chrystus?

Jednak wbrew rozgrywającym się dramatowi, Kościół Prawosławny głosi zwycięstwo Jezusa Chrystusa. Historia nie jest pustym korytarzem prowadzącym w kierunku pustki i nieoświadczenia. Przeciwnie – jest pełna sensu nadanego jej właśnie przez Zbawiciela, który ze wszystkich tragedii czyni Paschę – Przejście ku Zmartwychwstaniu. To Chrystus prowadzi ową historię, ku Wiecznemu Królestwu. Chrystus przyszedł na świat i z tego powodu prawosławny chrześcijanin żywi nadzieję, iż ci, którzy mają w swych sercach Chrystusa wyją zwycięsko z wszelkich doświadczeń i będą w stanie pokonać niekające ich przesładowania. Kościół głosi nie tylko pocieszenie, ale przede wszystkim zwycięstwo, gdyż „Chrystus jest Zwycięstwem, Które ogarnie cały świat” (Święty Patriarcha Tichon).

Z tą nadzieją wchodzimy w trzecie tysiąclecie historii Kościoła i w Jubileuszowy Rok 2000-lecia chrześcijaństwa, począwszy od Wcielenia i przyjścia na świat Słowa Bożego – Jezusa Chrystusa.

Wzywamy Was, Umilowani, abyście uczyli ten Wielki Jubileusz poprzez spełnienie woli Bożej, która została zapisana w Jego słowie, w Piśmie Świętym i jest głoszona przez Kościół w św. Tradycji.

Odzucimy grzech i przywiedzimy szatę świętości. Niech ten Rok Jubileuszowy będzie dla nas wszystkich początkiem zrodzenia Chrystusa w nas i nas w Jezusie Chrystusie. „To On stworzył niebo i ziemię, i ukształtował od początku człowieka. To On był zapowiedziany przez Prawo i Proroków. To On przyjął ciało z Dziewicy... On jest Początkiem i Końcem, Początkiem niepojętym i Końcem nieuchwytnym, On jest Królem... Jemu chwala i moc na wieki!” (święty Meliton z Sardes).

Módlmy się zatem do Niego, aby Rok Jubileuszowy i nowe tysiąclecie były latami pokoju i miłości, zwycięstwa Chrystusa nad złem. Przyzywamy na Was tego błogosławieństwo, aby umocnił wszystkich w pełnieniu uczynków miłości i oczyszczeniu naszych serc oraz umysłów, aby Dziecię zrodzone w Betlejem Swoją Miłością i Laską przemieniło wszystkich w „synów światłości”. Laska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z Wami wszystkimi. Amen.

Chrystus się rodzi – Sławcie Go!

Z...ej miłości pokorn!

- + ...a, *Metropolita Warszawski i całej Polski*
- + *Szymon, Arcybiskup Łódzki i Poznański*
- + *Adam, Arcybiskup Przemyski i Nowosadecki*
- + *Jeremiasz, Arcybiskup Włocławski i Szczeciński*
- + *Abel, Biskup Lubelski i Chełmski*
- + *Miron, Biskup Hajnowski*
- + *Jakub, Biskup Białostocki i Gdański*
- + *Grzegorz, Biskup Bielski.*

Narodziny Chrystusa 1999/2000

Rok Jubileuszowy

Miasto Stołeczne Warszawa

Wcielenie Syna Bożego

Orodziłem wiary chrześcijańskiej jest wzywaniem Boskości Jezusa Chrystusa. Król narodził się z Dziewicy Marii w Betlejem, był używany w Jerozolimie i zamotywał trzeciego dnia po ukrzyżowaniu.

Pan Nasz Jezus Chrystus narodził się w Betlejem, małym miasteczku nieopodal Jerozolimy. Boski Miłodzieńiec przyszedł na świat w pieczarze, dlatego że w żadnym domu w mieście nie znalazło się miejsce dla Jego Matki. „A gdy nunciu osiem dni, aby obczarować dziecko, wtedy nadano mu imię Jezus, jak je nazwał anioł, zanim się w żywocie poczęło” (Łk 2, 21) – czytamy w Ewangelii.

Imię „Jezus” w przekładzie z hebrajskiego oznacza „Zbawiciel”. Zostało ono nadane Nowonarodzonemu, ponieważ miał on zbawić ludzkość od grzechu, przekleństwa i śmierci. Natomiast przydomek „Chrystus” w przekładzie z greckiego oznacza „Pomazaniec” (po hebrajsku „Mesjasz”). W Starym Testamencie „pomazanieciami” nazywano królów, arcykapłanów i proroków. Zbawiciel jest na-

zywany „pomazaniec” dlatego, że posiadał on wszystkie dary św. Ducha i wobec tego przynależna jest Mu gościnność protoka, świętość arcykapłana i wielkość króla.

Narodzenie Jezusa Chrystusa było zdaniem niezwykłym i przewyższającym naturę, ponieważ było to wcielenie Boga. Ponadnaturalność tego wydarzenia polegała na tym, że Jezus Chrystus narodził się z Dziewicy bez udziału mężczyzny.

Mędzec mówił niegdyś: „to co by było, znowu będzie, a co się stało, znowu się stanie; nie ma nic nowego pod słońcem”. (EKL 1, 9-10). Jednak w Betlejem zaszło coś prawdziwie nowego, coś czego nigdy nie było, coś nowego pod słońcem. Z Dziewicy narodził się Człowiek, w którym przebywała pełnia Boskości.

Wcieleniu Boga Słowa – drugiej Osoby św. Trójcy posłużył św. Duch. W Symbolu Wiary wyznajemy Pana Jezusa Chrystusa „wcielonego z Ducha Święte-

go i Dziewicy Marii”.

Św. Jan Damasceniński pisał o wcieleniu Słowa: „Z błogosławieństwa Boga i Ojca, jednorodzony Syn Słowa Bożego i Bóg, jednostotny Ojcu i św. Duchowi przedwieczny, nie mający początku. Ten, który był na początku, był u Boga i z Boga i z nim był Bogiem... uchyła niebo i schodzi, to znaczy nie umiatając się miłą swą niemiłą wysokość, schodzi do swych sług w sposób niewypowiedziany i niesiagalny... Będąc prawdziwym Bogiem staje się prawdziwym Człowiekiem... I słowo staje się ciałem niezmiennym od Ducha Świętego i Marii, zawsze Dziewicy i Bogurodzicy. Począwszy się w dziewicy w netzu bez zmarzy, nie z pragnienia ludzkiego, żądy lub zjednoczenia z mężem, ale za sprawą św. Ducha i na podobieństwo pierwszego powołania Adama – Bóg Słowo staje się pośrednikiem pomiędzy Bogiem a ludźmi, staje się posłuszny Duchowi, lecz nasze nieposłuszeństwo poprzez przyjęcie tego, co jest do nas podobne i od nas pochodzi i staje się dla nas przykładem posłuszeństwa, bez którego nie można otrzymać zbawienia”.

opracował: Piotr Chomik

„Chrystus się narodził, by Swoją pokorą wybawić i odkupić pychę Adama i Ewy, którzy zapragnęli zostać bogami; I wszystkich ludzi nauczyć pokory, która jest podstawą wszelkiej cnoty chrześcijańskiej.”

Św. Jan z Kronsztadu.

ZNACZENIE KOBIETY W ŻYCIU CERKWI

1. Wstęp

Znaczenie kobiety w życiu Cerkwi jest w ostatnich latach sprawą żywo dyskutowaną na różnych konferencjach i spotkaniach.

Dla teologa prawosławnego pytanie o rolę i miejsce kobiety w dziele zbawienia człowieka i świata jest ściśle związane z rolą Najświętszej Bogarodzicy.

Matka Boża wraz z pozostałymi kobietami czasów apostołskich stały się wzorcami do naśladowania dla kolejnych pokoleń.

Wcześniej jednak należy zwrócić uwagę na pozycję społeczną kobiety przed Chrystusem, u starożytnych Greków i Rzymian oraz Żydów.

Niniejszy przegląd znaczenia i roli kobiety w poszczególnych religiach urealni i bardziej uwypukli zachodzące przemiany w okresie początkującego życia Kościoła. Stworzy także możliwość ukazania oceny i znaczenia kobiety we współczesnym Kościele naszego wieku.

2. Pozycja społeczna kobiety u Greków, Rzymian i Żydów.

Kultura Starożytna posiadała wielkie wartości wychowawcze, które były obficie czerpane przez ośrodki kulturalne narodów zachodnich.

Jednak nasz podziw dla osiągnięć w dziedzinach nauki, literatury i sztuki nie potrafi zakryć bezsprzecznej prawdy, że w starożytności działy się rzeczy bardzo smutne. Ludzie tegoż okresu zawierając swemu geniuszowi stoczyli się bardzo nisko.

Zwrócił na to uwagę św. ap. Paweł, pisząc: „A ponieważ nie uważali za wskazane uznać Boga, przez to wydał ich Bóg na pastwę niecnym zmysłom, aby czynili to, co nie przystoi”/Rzym, 1, 28/. To poniżenie godności nie ominęło również

Najwyższej Rady serdecznie i głośno nad Nim się litowały i rozpaczały.

Pozytywną rolę odegrała podczas męki Chrystusa żona Pilata, która jako jedyna spośród wrogów otaczających Jezusa - słaba niewiasta, odważyła się bronić i nazywać Go sprawiedliwym /Mt.27, 19/.

Prośba ta zrobiła na Pilacie ogromne wrażenie. Posyłając mężowi ostrzeżenie chciała nie tylko okazać współczucie Chrystusowi. Powodowała ją również troska o męża. Zdawała sobie bowiem sprawę, że w związku z tym nierozstrzygniętym procesem ma Pilat wiele kłopotów. Więc w miarę swoich możliwości starała się mu przyjść z pomocą, pomimo że nie potrafiła go ustrzec od błędu tragicznego w skutkach. W ten sposób spełniła ona rolę, jaką Bóg powierza każdej żonie, by była sumieniem rodziny, aniołem, stróżem męża oraz strażniczką czystości i uczciwości ogniska domowego.

Kobiety razem z Bogarodzicą poszły za Chrystusem aż na Golgotę. Także były pierwszymi, które dowiedziały się o Zmartwychwstaniu. One pierwsze oznajmiły o tym fakcie uczniom Jezusa, którzy rozpaczali po Jego śmierci.

/Ciąg dalszy w następnym numerze/

O modlitwie

Modlitwa jest rozmową człowieka z Bogiem. Należy jednak modlić się nie tylko słowami, lecz angażować w modlitwę całą swą duszę. I modlić się trzeba zawsze, przy każdej okazji. Siedzisz za stołem - módl się; jesz chleb, dziękuj Bogu, Który ci go dał; wznacniając swe cielesne sily winno pamiętać o Tym, Który dał ci ten dar dla serca i na pokonanie cielesnej niemocy. Nakarmieś swę ciało, nie zapominaj o modlitwie, nie zapominaj o swym Dobroczyncy. Kiedy się ubierasz - pogłębiaj swoją miłość do Boga... Minął dzień? Dziękuj Bogu, Który dał nam słońce... Noc niech również pobudza cię do modlitwy...

Dlatego też nie oddawaj całej twej nocy snu, nie dopuść do tego, by bez korzyści przepadła bezpowrotnie połowa tego życia. Wprost przeciwnie, niech będzie twa noc podzielona między snem i modlitwą. W taki sposób będziesz modlić się nieustannie. Nie zamykając modlitwy w słowach, lecz zbliżając się przez całe swe życie do Boga, a życie twoje będzie nieprzerwaną i nieustanną modlitwą.

Porządek nabożeństw w miesiącu Styczniu.

02.01.2000/Niedziela św.Ojców / Przed Bożym Narodzeniem

- Św. Liturgia w Kodniu..... 10⁰⁰

ROZDIESTWO CHRISTOWO

06.01./Czwartek/ - Wsienoszcznoje Bdienije z Wielkiego Powieczeria
- Kopytów..... 9⁰⁰

Wsienoszcznoje Bdienije z Wielkiego powieczeria
oraz Św. Liturgia w Kodniu 24⁰⁰

07.01. /Piątek / Pierwszy Dzień Bożego Narodzenia

- Wieczernia w Kodniu - 13⁰⁰

- Wieczernia w Olszankach 14³⁰

08.01. /Sobota / Drugi Dzień Bożego Narodzenia, „Sobór Prieświatoj
Bohorodicy” Św. Liturgia w Kodniu 10⁰⁰

09.01. /Niedziela/ Trzeci Dzień Bożego Narodzenia, Św.Św Dawida Króla,
Jakuba brata Pańskiego, Ap.Pierwszego męczennika i
Archidiacona Stefana. Św Liturgia w Kopytowle 9⁰⁰

14.01. /Piątek / Obrzezanie Pańskie. Św Bazylego Wielkiego. Nowy Rok,
Św.Liturgia z molebniem w Kodniu 10⁰⁰

16.01/Niedziela/ przed Objawieniem Pańskim,Św.Liturgia Olszanki .10⁰⁰
Choinka dla dzieci w Kodniu o godzinie 15⁰⁰

18.01./Wtorek/ - Wigilia Objawienia.

- Św.Liturgia B. Wielkiego z wieczerni i wielkie
oświećenie wody w Kopytowle 8³⁰

Wsienoszcznoje Bdienije z Wielkiego Powieczeria
w Kodniu 17⁰⁰

19.01./Środa/ - Święto Objawienia Pańskiego."Kreszczenije Hospoda
Boha i Spasa naszeho Iisusa Christa"
- Św. Liturgia z wielkim oświećeniem wody w Kodniu ...10

20.01./Czwartek/ - Sobór Św.Jana Chrzciciela
Św.Liturgia w Olszankach 10⁰⁰

23.01./Niedziela/ po Objawieniu Pańskim
Św.Liturgia w Kodniu 10⁰⁰

27.01./Czwartek/ Zakończenie Święta Objawienia Pańskiego. ŚwRówniej
Apostołom Niny, Oświecicielki Gruzji
Św Liturgia w Olszankach.....10⁰⁰

30.01./Niedziela/ Św Antoniego Wielkiego
Św.Liturgia w Kopytowle 9⁰⁰

kobiet, które traktowane były w starożytnej Grecji jako stworzenie niższe, nie posiadające praw, jedynie obowiązki.

Wpływ żony nigdy nie sięgał poza dom, a swoboda ograniczona była tak dalece, że nie wolno im było nawet przez drzwi lub okno przyglądać się ruchowi ulicznemu. Niektórzy mężowie - jak ateński dramaturg, Arystofanes posiadali specjalne psy do pilnowania żony.

Kobiety rzymskie w przeciwieństwie do kobiet greckich, miały daleko idącą swobodę i dużą samodzielność w życiu domowym i publicznym.

Lecz doprowadziło to do rozwiązłości a tym samym do upadku rodziny i następnie całego imperium. Upadek spowodowany został rozkładem życia rodzinnego, brakiem odpowiedniego wychowania przyszłego pokolenia i zanikiem ideału prawdziwej kobiecości. Mąż miał prawo nieograniczone nad żoną i dziećmi.

U Żydów wg. zakonu Mojżesza, mężczyzna nie mógł opuścić żony bez powodu i pojąć inną. Jeśli żona zdradziła męża, była ukamieniowana bez sądu. I tylko obietnica Boża o nadejściu Odkupiciela, który „narodzi się od kobiety”/I Mojż.3,15/ dawała jej nadzieję i łagodziła ból spowodowany poniżającym traktowaniem.

Żadne ze starożytnych państw i prawodawstw nie dało kobiecie tylu praw co chrześcijaństwo. Chrystus przyszedłszy na ziemię - wbrew wiekowym nawykom w tym względzie - traktował jednakowo tak mężczyzn, jak i Kobiety. Bo według słów Objawienia u Boga „nie masz Żyda ani Greka, nie masz ni wolnika ani wolnego, nie masz mężczyzny ani kobiety; albowiem wy wszyscy jesteście jedno w Jezusie Chrystusie”/Gal.3,28;List do Efez.5 rozdz.1

3. Matka Boża Bogarodzica - rola i znaczenie.

Matka Boża w doświadczeniu Kościoła prawosławnego spełnia podwójną, a może nawet potrójną rolę:

1/ Jest osobą, wybraną przez Boga dla specjalnego celu
/Wcielenia/

2/ Ziemska natura Chrystusa, wzięta z Maryi, jest więzią łączącą Chrystusa z ludzkością. Stąd rola jako „Pośredniczki” wcielenia.

3/ Matka Boża jest figurą Kościoła. W absydach świątyni zaczęto umieszczać wyobrażenia Jej - symbolizujące Kościół. Związane to jest zwłaszcza z zaśnięciem Maryi, która w „zaśnięciu swym świata nie porzuciła”.

Matka Boża jest odnowieniem, idealnym człowiekiem i Dziewicą pełniącą funkcję macierzyńską z pokorą, oddaniem jako nowa Ewa dla zbawienia ludzkości i za działaniem Ducha Świętego.

Bogarodzica rozpoczyna nowy okres w życiu ludzkości a szczególnie kobiety dając swym życiem, pokorą i poświęceniem najwspanialszy obraz do naśladowania.

4. Chrystus Cierpiący i Kobiety.

Wrażliwe serce kobiety odpowiedziało na ewangeliczną treść mów Chrystusa i Apostołów.

Chrześcijanki wierzyły w Chrystusa, Jego słowom i poświęcały się działalności cerkiewnej.

Ze Świętej Ewangelii wiemy jak głęboką wiarę i miłość posiadały niewiasty otaczające Chrystusa. Elżbieta, która jako pierwsza uznała Marię za Matkę Bożą, jak też Maria i Marta, uwieńczone w Św. Piśmie jako obraz czynnej wiary i miłości. Samarytanka spełniająca wiarę w przychodzącego Chrystusa, który objawił jej naukę o czci dla Boga w duchu i prawdzie /Ew. Jana 4, 1-42/.

Kiedy Chrystus przechodził przez wiele miast głosząc Królestwo Boże, a także gdy dźwigając Krzyż zauważył, że „szła za nim liczna rzesza..... niewiast, które biadały i płakały nad nim/Łuk.23,27/.

Były to niewiasty jerozolimskie, do których przyłączyły się, być może, niektóre niewiasty galilejskie towarzyszące zazwyczaj w podróżach misyjnych Jezusowi. Wbrew zakazom surowym

Życie nasze biegnie między dwoma punktami granicznymi. Gdy rozważymy głębiej tajemnicę Wcielenia, musimy przyznać, że śmierć przyszła nie wskutek narodzenia, lecz na odwrót: Bóg podjął narodzenie się z powodu śmierci. Ten bowiem, który daje życie wieczne, nie z potrzeby życia się narodził, lecz by nas odwołać ze śmierci do życia.

Chciał podając leżącemu rękę i nad naszym upadkiem się pochylając - tak bardzo do śmierci się zbliżyć, aby dotknąć śmiertelności i własnym ciałem dać początek zmartwychwstaniu, wskrzeszając człowieka swą mocą.

św. Grzegorz z Nysy

Święci Ojcowie o Chrzcie

Chrzest nas nie rozgrzesza, bezpośrednio nie oczyszcza nas od nieprawości, ale sprawia jak gdybyśmy urodzili się ponownie, bo ponownie tworzy nas i kształtuje.

św. Jan Kronsztadzki

Nie sposób wejść do naturalnego istnienia poza urodzeniem zgodnie z prawami natury, nie jest możliwe dostąpienie łączności z Bogiem - przecież na tym polega rzeczywisty sens naszego życia - nie wstępując poprzez chrzest do chrześcijaństwa.

św. Symeon Nowy Teolog

Chrzest, nie unicestwiając ludzkiego jestestwa, likwiduje jego stan upadku, nie czyniąc go innym, zmienia jego położenie, przybliża jestestwo ludzkie do Jestestwa Bożego.

Podczas chrztu wszyscy ludzie uzyskują równość dlatego, że godność każdego chrześcijanina jest jednakowa. Jest nią Chrystus. Chrześcijanie rodząc się od Adama na śmierć, przeobrażają się poprzez chrzest do życia, wstępują na świat już od Boga, rodzą się dziećmi Bożymi.

św. Ignacy Branczaninow

* бдение - czuwanie

бдение всеншное - czuwanie całonocne

Terminarz audycji radiowych Kościoła Prawosławnego na 2000 rok

Audycje radiowe P.A.K.P. nadawane są w ramach nabożeństw i audycji radiowych Polskiej Rady Ekumenicznej i emitowane w Polskim Radiu "Bis" na falach UKF i średnich. Nabożeństwa są emitowane w niedzielę godz. 8⁰⁰ - 60 minut. Serwis informacyjny w niedzielę 7⁴⁵ - 10 minut.

Plan naszych audycji w 2000 roku.

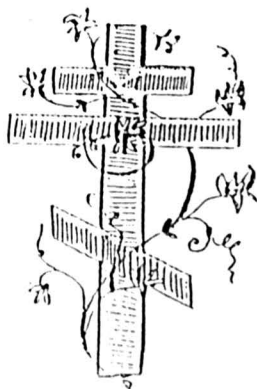
Styczeń	2 niedziela	- Serwis informacyjny	7 ⁴⁵
	7 piątek	- Bpże Narodzenie	18 ⁰⁰
Luty	20 niedziela	- Serwis informacyjny	7 ⁴⁵
	27 niedziela	- Jubileusz " 2000"	8 ⁰⁰
Kwiecień	9 niedziela	- Serwis informacyjny	7 ⁴⁵
	30 niedziela	- Wielkanoc. Jutrznia Paschalna	8 ⁰⁰
Czerwiec	4 niedziela	- Serwis informacyjny	7 ⁴⁵
	18 niedziela	- Zesłanie Ducha Świętego	8 ⁰⁰
	25 niedziela	- Festiwal Muzyki Cerkiewnej	8 ⁰⁰
Lipiec	23 niedziela	- Serwis informacyjny	7 ⁴⁵
Sierpień	20 niedziela	- Katedra Metropolitalna	8 ⁰⁰
Wrzesień	17 niedziela	- Serwis informacyjny	7 ⁴⁵
Październik	8 niedziela	- Katedra prawosławna w Sanoku	8 ⁰⁰
Listopad	12 niedziela	- Serwis informacyjny	7 ⁴⁵
Grudzień	3 niedziela	- Katedra Prawosławna w Łodzi	8 ⁰⁰

Adres redakcji: Ks. Anatol Szydłowski 01-126 Warszawa Wolska 138/1;
tel: 36-68-16 36-80-50

W dniach 22-23 stycznia 2000r w Terespolu odbywał się będzie Przegląd Chórów Kołędniczych.

Wiele radości i licznych Łask Bożych
płynących z tajemnicy
BOŻEGO NARODZENIA
oraz wytrwałości w Nowym Tysiącleciu dla
parafian życzą Proboszcz z Rodą Parafialną

Pismo Parafii Prawosławnej
Św. Arch. Michała w Kodnlu
21-509 Kodeń ul. Sławatycza 19
tel. 375-43-26